

hvilke den særlige hastighedsgrænse forhøjedes fra 60 til 70 km i timen jfr. nedenfor. Endvidere fastsættes, at *bestemmelser om periodiske hastighedsgrænser ikke kan omfatte motorveje*. I tidligere år var grænsen for disse sat til 100 km i timen.

I bemærkningerne til denne del af lovforslaget anførtes bl. a.:

„I 1963 har der været fastsat hastighedsbegrænsning for følgende perioder:

- 10.-16. april (påsken),
- 31. maj-5. juni (pinsen),
- 22. juni-11. august og
- 21. december 1963-3. januar 1964.

Som anført i bemærkningerne til det lovforslag, der fremsattes i 1963, viste undersøgelserne for 1961 og 1962, at der i perioderne med hastighedsbegrænsning i sommermånederne skete en *væsentlig nedgang i antallet af uheld med personskade* på de 2-sporede hovedveje og på landevejene (amtsveje, der ikke er hovedveje). Denne nedgang var — beregnet i forhold til det uheldstal, som man efter den almindelige udvikling med hensyn til færdselsuheld måtte have forventet — på ca. 30 pct. (fra 460 til 314 uheld). En tilsvarende nedgang skete ikke for så vidt angår uheld på de 3- og 4-sporede hovedveje eller på bivejene. Undersøgelsen for 1963 [der ligesom de tidligere undersøgelser var foretaget af transportforskningsudvalget] viser i hovedsagen de samme tendenser. For så vidt angår sommermånederne synes effekten i weekend-dagene ligesom i 1961 og 1962 at være størst på de 2-sporede hovedveje og landevejene, medens den for de øvrige dage er jævner fordelt på de forskellige typer af veje uden tæt bebyggelse. Undersøgelserne for 1963 viser en mindre nedgang i uheldstallene end de tilsvarende undersøgelser for 1961 og 1962. For alle veje uden tæt bebyggelse er nedgangen i forhold til 1961, beregnet som omtalt ovenfor, på ca. 12 pct. (fra 733 til 647). For så vidt angår de 25 dage med hastighedsbegrænsning i 1963, der modsvarende dage uden hastighedsbegrænsning i 1962, og som derfor kan sammenlignes med dette år, viser undersøgelsen en nedgang på omkring 20 pct. fra 1962 til 1963.

Hovedresultatet af undersøgelserne for 1961-63 er, at der i perioder med hastighedsbegrænsning er sket en ikke ubetydelig nedgang i uheldstallene. Herefter synes det ikke rigtigt at afskrive de midlertidige hastighedsbegrænsninger som et led i bestræbelserne på at begrænse færdselsulykkernes antal, og det foreslås derfor, at der i færdselsloven optages en bestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte midlertidige bestemmelser om, at kørehastigheden ikke må overstige bestemte grænser. På den anden side synes det påkrævet fortsat nærmere at følge hastighedsbegrænsningernes virkning. Det foreslås derfor at begrænse bestemmelsens gyldighed til perioden indtil den 31. januar 1965.“